

РЕШЕНИЕ

№ 736

гр. София, 13.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 59 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: .....

при участието на секретаря .....

като разгледа докладваното от..... Гражданско дело № 20221110166944 по описа за 2022 година

Предявен е установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 92 ЗЗД, вр. чл. 5, т. 1, б. „в“ и чл. 7 от РЕО № 261/2004 г., вр. чл. 99 ЗЗД.

Ищецът Н. Г., гражданин на . родена на *****.....* г., чрез адв. К. В. от САК, със съдебен адрес ..... твърди в исковата молба, че за него е налице правен интерес да поиска от съда да признае за установено по отношение на ответника, че дължи сумата по издадената заповед за изпълнение по ч. гр. дело № 12121 по описа за 2022 г. на СРС. В съдебно заседание искът се поддържа.

Ответника ....., представлявано от ....., със седалище и адрес на управление ....., в срока по чл. 131 от ГПК е подал писмен отговор до съда, в който изцяло оспорва исковете, моли да бъдат изцяло отхвърлени, претендират се направените по делото разноски.

Съдът, след преценка на доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от приетото и приложено като доказателство ч.гр. д. № 12121 по описа за 2022 г. на СРС, на 08.03.2022 г. било депозирано заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК срещу ответника, за посочените суми. В закрито разпоредително заседание, проведено на 07.05.2022 г., по ч.гр. д. № 12121 по описа за 2022 г. на СРС, съдът уважил

искането и издал заповед за изпълнение против длъжника. Така издадената заповед била връчена на длъжника, като същия в срока по чл. 414 от ГПК, депозирал възражение срещу заповедта за изпълнение, с оглед на което на ищеца бил даден срок по реда на чл. 415 от ГПК да предяви иск относно вземането си в едномесечен срок, като довнесе дължимата държавна такса. В срока по чл. 415, ал. 4 ГПК заявителят е предявил иск по чл. 422 ГПК, като във връзка с изложеното съдът намира, че предявеният иск е допустим.

На основание член 5, т. 1, б. „в“ от РЕО № 261/2004 г. при отмяна на полет съответните пътници имат право на обезщетение от опериращия въздушен превозвач по чл. 7 от РЕО № 261/2004 г. – 400 евро за всички полети от 1 500 км. до 3 500 км. Съгласно Решение на Съда на ЕС по дело № С-402/07, пътници на закъснели полети могат да се приравнят на пътниците на отменени полети за целите на прилагане на правото на обезщетение, така че те могат да се позоват на правото на обезщетение по чл. 7 от РЕО № 261/2004 г., когато, поради закъснение на полет, претърпяната загуба на време е равна на или по-голяма от три часа, т.е. когато достигат своя краен пункт на пристигане три часа или повече след предварителното планираното от въздушния превозвач време за пристигане по разписание.

За основателност на иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 92 ЗЗД, вр. чл. 7 от РЕО № 261/2004 г. в тежест на ищеца е да докаже, че: между ищцата Н. Г. и ответника е налице сключен договор за превоз за полет на 03.07.2017 г. от гр. ...., летище .....до гр. ...., че кацането на самолета, извършващ полета, е осъществено с повече от 3 часа закъснение, поради което е налице основание за ангажиране на договорната отговорност на ответника съгласно чл. 5, т. 1, б. „в“ от РЕО № 261/2004 г., предвид факта, че процесният полет с разстояние над 1 500 км. е закъснял с повече от 3 часа. При доказването на посочените обстоятелства в тежест на ответника е да докаже погасяване на задължението.

Между страните не е спорно, а същото се установява и от приетите по делото доказателства, че ответното дружество е изпълнило полет от гр. ...., летище .....до гр. ....на 03.07.2017 г., който е с разстояние над 1500 км. Видно от самотелен билет от 27.06.2017 г., между ищцата Г. и ответника ..... е налице сключен договор за превоз за полет на ответника ..... от гр. ...., летище .....до гр. ....на дата 03.07.2017 г. Не се оспорва обстоятелството, че ..... е била пътник в самолета, а също така и че полета е закъснял – трябвало е да пристигне във .....на 03.07.2017 г. в 18:50 часа, а е пристигнал на 04.07.2017 г. в 23:49 часа. Във връзка с изложеното съдът счита, че по делото се установява, че ищцата Н. Г. е имала потвърдена резервация и е била пътник на процесния полет на ответника..... от гр. ...., летище .....до гр. ....на дата 03.07.2017 г., че процесният полет е с разстояние над 1500 км., че същият е изпълнен с повече от три часа закъснение. Следователно и на основание чл. 5, т. 1, б. „в“, вр. чл. 7 от РЕО № 261/2004 г. пътникът Н. Г. има право на обезщетение в размер на 400 евро. Видно от приложения билет като доказателство по делото се установява закупуването на самолетния билет и

наличието на валидно правоотношение между пътника и въздушния превозвач. Видно от приетата и приложена като доказателство бордна карта, ищцата Г. се е явила навреме за полета от ....., ...(....., и е преминал надлежно всички контролни и регистрационни процедури. Поради виновно забавяне на изпълнението на договора за въздушен превоз от страна на ответника, ищцата е пристигнала в крайния пункт на пристигане с повече от 3 часа закъснение, спрямо планираното разписание. Видно от печата (потвърждение) на летищния оператор на летище ..... поставен върху електронния билет на ищцата, процесният полет е задържан на летище .....до 20:35 ч. на следващия ден – 04.07.2017 г. Поради забавеното излитане, процесният полет е кацнал в крайния пункт на пристигане едва в 23:49 часа на 04.07.2017 г., въпреки че по разписание че полет ..... е следвало да кацне в 18:50 ч. местно време на 03.07.2017 г.

Съдът счита, че е доказано и наличието на извънсъдебно признание от страна на ответника, направено в хода на извънсъдебните опити за доброволно уреждане на претенцията на 08.03.2019 г., когато ответникът извънсъдебно признава, че на ищцата Н. Г. следва да бъде изплатено обезщетение съгласно регламент 261/2004. Признанието е направено в рамките на давностния срок, отправено е до кредитора (чрез неговия тогавашен представител - .....) и несъмнено се отнася до съществуването на самото задължение, а именно – дължимостта на обезщетение на доверителя ни по Регламент 261/2004, като освен това изрично се посочва името на ищцата като носител на вземането за дължимото обезщетение.

В хода на производството ищцата доказва, че са налице условията по Чл. 7, параграф 1, буква „б“ от Регламент 261/2004 за изплащане на обезщетение. Налице е валиден договор за превоз, като последният завършва на летище на територията на държава-членка на ЕС. Това е видно от приложените по делото електронен билет и бордна карта. От представената по делото бордна карта е видно също така, че ответникът се е задължил да превози ищцата с полет .....от летище .....) до летище .....) на дата 03.07.2017 г. Налице е закъснение на полета, довело до закъснение в крайния пункт на пристигане с повече от три часа. Съгласно практиката на Съда на Европейския съюз, която е задължителна при тълкуването на разпоредбите на горепосочения регламент, пътниците на полети, закъснели с повече от три часа до крайния пункт на пристигане, придобиват право на обезщетение по чл. 7 от регламента (в този смисъл изрично точки 55 и 61, както и диспозитив 2 на Решение от 19.11.2009 г. по съединени дела С-402/07 и С-432/07, потвърдено с Решение от 23.10.2012 г. по съединени дела С-581/10 и С-629/10). По конкретно, диспозитив 2 на цитираното Решение от 19.11.2009 г по съединени дела С-402/07 и С-432/07 гласи, че: „Членове 5, 6 и 7 от Регламент № 261/2004 трябва да се тълкуват в смисъл, че пътниците на закъснели полети може да се приравнят на пътниците на отменени полети за целите на прилагането на правото на обезщетение и че така те могат да се позовават на правото на обезщетение по член 7 от този Регламент, когато поради закъснение на полет

претърпяват загуба на време, равна на или по-голяма от три часа, с други думи — когато достигат своя краен пункт на пристигане три часа или повече след предварително планираното от въздушния превозвач време за пристигане по разписание.“ Поради това и на основание закъснение от над 3 часа в крайния пункт на пристигане, за ищцата е възникнало право на обезщетение по чл. 7 от регламента. По делото е представено писмено доказателство, от което се установява, че разстоянието от летище ....., ... (.....) до летище .....(.....) е 1652 км. (изчислено по метода на дъгата на големия кръг). Размерът на обезщетението за закъснял полет е нормативно установен в чл. 7 от Регламент № 261/2004. Съгласно тази разпоредба, с оглед конкретното разстояние между двете летища и тяхното местонахождение в ....., обезщетението е в размер от 400 евро. Съгласно чл. 135 от ЗГВ в относимата му за спора редакция (преди изменението с ДВ бр. 16/23.02.2021 г.), правото на иск срещу превозвача по международните превозни договори се погасява в двегодишен срок, а по вътрешните – в шестмесечен срок, считано от деня на пристигането на въздухоплавателното средство в местоназначението, от деня, в който въздухоплавателното средство е трябвало да пристигне, или от деня на прекратяване на превоза. Систематичното тълкуване на нормата, която се намира в Глава единадесета "Констативни протоколи, рекламации, давност" обуславя извод, че посоченият двугодишен давностен срок е приложим единствено към случаите, за които законът предвижда рекламационно производство, каквито са тези при липси и повреди на багажи или товари, но не и случаите на обезщетения по Регламент № 261/2004 при закъснели полети. Доводи за обратното не могат да бъдат извлечени от мотивите на законодателя за последващо изменение на закона, нито от измененията и допълненията на чл. 135 от ЗГВ с ДВ бр. 16/23.02.2021 г. **(в този смисъл и Решение № 262286 от 06.04.2021 г. по в. гр. д. № 346 / 2020 г на Възз. II-в състав на Софийски градски съд)**. Съгласно практиката на съда новите ал. 2 и ал. 3 на чл. 135 не са тълкувателни норми и съответно нямат обратно действие, а в относимата за спора редакция на закона отговорността на въздушния превозвач по чл. 7 от Регламент № 261/2004 не попада в приложното поле на чл. 135 от ЗГВ. Поради това приложение следва да намерят общите правила, уредени в ЗЗД. Доколкото отговорността на въздушния превозвач по чл. 7 от Регламент № 261/2004 има договорен характер - предвидените в регламента обезщетения са за вреди от неточното изпълнение на задълженията по договора от страна на въздушния превозвач, приложима е разпоредбата на чл. 111, б. "б" ЗЗД, съгласно която вземанията за обезщетения и неустойки от неизпълнен договор се погасяват с изтичане на тригодишна давност. Процесният полет е следвало да бъде изпълнен на 03.07.2017 г. и първоначално тригодишната погасителна давност е следвало да изтече на 03.07.2020 г. Давностният срок е прекъснат с признаване вземането от насрещната страна на 08.03.2019 г., видно от приложеното по делото извънсъдебно признание. Настоящият иск е предявен на 04.03.2022 г. (съобразно разпоредбата на чл. 422 ГПК), т. е. преди

изтичане на давностния срок. Ответникът е изпаднал в забава на 28.08.2017 г. На тази дата е изпратена извънсъдебна покана за погасяване на дължимото обезщетение в полза на ищеца, като електронното съобщение се счита за връчено на същата дата съобразно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 ЗЕДЕУУ.

С оглед всичко по-горе казано, искът с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. чл. 92 ЗЗД, вр. чл. 5, т. 1, б. „в“ и чл. 7 от РЕО № 261/2004 г., вр. чл. 99 ЗЗД е изцяло основателен, поради което същият следва да бъде уважен. С оглед уважаването на гливния иск следва да бъде уважен и акцесорния такъв за присъждане на лихва за забава за периода 28.08.2017 г. – 03.03.2022 г. Размера на лихвата съдът изчисли с общодоостъпен калкулатор, като същия възлиза на сумата в размер на 358, 65 рева, и доколкото същата се претендира в по-малък размер – в размер на 358, 60 лева, също следва да се уважи изцяло.

С оглед този изход от спора право на разноски има ищеца, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК. Ищеца е направил по делото разноски в общ размер на 800 лева, както следва: По заповедното производство по ч.гр. дело № 12121 по описа за 2022 г. на СРС, са направени разноски в размер на 325 лева, от които 25 лева държавна такса и 300 лева адвокатско възнаграждение. По исковото производство по настоящото дело ищеца е сторил разноски в размер на 475 лева, от които 75 лева държавна такса и 400 лева адвокатско възнаграждение с ДДС. Съдът счита, че възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, доколкото претендираните адвокатски възнаграждения както по заповедното, така и по исковото производство са определени в минимален размер съобразно Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горноо, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че ....., представлявано от ....., със седалище и адрес на управление ..... родена на ***** г., чрез адв. К. В. от САК, със съдебен адрес ....., на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 92 ЗЗД, вр. чл. 5, т. 1, б. „в“ и чл. 7 от РЕО № 261/2004 г., вр. чл. 99 ЗЗД сумата в размер на **400 /четиристотин/ евро**, ведно със законната лихва от 08.03.2022 г. до окончателно изплащане на вземането, представляваща обезщетение за закъснял с повече от три часа полет № ..... от гр. ...., летище ....., до .....на 03.07.2017 г., както и за сумата в размер на **358, 60 лева /триста петдесет и осем леева и шестдесет стотинки**, представляваща лихва за забава за периода 28.08.2017 г. – 03.03.2022 г., за които суми в производството по ч.гр.д. № 12121 по описа за 2022 г. на СРС, II ГО, 59 състав, е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК № 12633 от 07.05.2022 г.

ОСЪЖДА ..... представлявано от ....., със седалище и адрес на

управление ..... да заплати на Н. Г., гражданин на ....., родена на ***** г., чрез адв. К. В. от САК, със съдебен адрес ....., основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на 800 /осемстотин/ лева, представляваща напарвените по делото разноси, както следва – 475 лева разноси по исковото производство, от които 75 лева държавна такса и 400 лева адвокатско възнаграждение и 325 лева разноси по заповедното производство по ч. гр. дело № 12121 по описа за 2022 г., от които 25 лева държавна такса и 300 лева адвокатско възнаграждение.

След влизане в сила на решението, служебно изготвен препис да се приложи към заповедното производство и да се докладва за произнасяне на съдията-докладчик по делото.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____